

STERKE VERHALEN VAN MENSEN MET EEN
HANDICAP • DECEMBER 2015 • 16

Leidend ambtenaar James
Van Casteren over PVF
**Opnieuw een
stap vooruit**

Bijzondere wooninitiatieven
**Weg van het
hokjesdenken**

De Internationale dag voor personen met een handicap

Bezoek aan Rwanda

2016 als kantelmoment

Vorig jaar brachten we in het decembern timer van St*rk een interview met Jo Vandeurzen, minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dit jaar kwam de redactieraad van St*rk bij mij aankloppen met de vraag om de werking van het VAPH toe te lichten en de veranderingen die er in 2016 zitten aan te komen te verduidelijken. Want via St*rk hopen we jullie maximaal te bereiken. We zullen in 2016 trouwens een brede waaier van communicatiemiddelen inzetten (magazine, website, extra folders). Voor het laatste nieuws over Persoonsvolgende Financiering (PVF) houden wij u op de hoogte via onze website www.vaph.be en St*rk.

Concreet ondergaat het ondersteuningsbeleid voor personen met een handicap een ware omwenteling, weliswaar in fases. PVF neemt daarin een centrale rol en zal u de regie over uw eigen leven nog meer in handen geven. Ondertussen is er al veel gerealiseerd en het denkpatroon in de sector verandert van koers: er wordt niet langer eenzijdig vanuit het aanbod gedacht, maar vanuit uw concrete zorgvraag. Dat is nodig, omdat u effectief en met een budget in handen, eigen keuzes kunt realiseren.

Niet iedereen heeft een grote ondersteuningsvraag. Of heeft die wel, maar staat nog op de wachtlijst. Voor die mensen kwam er twee jaar geleden de mogelijkheid om toch al gebruik te maken van rechtstreeks toegankelijke VAPH-ondersteuning (RTH). Die ondersteuning laat toe in eigen omgeving te blijven en toch (beperkt) gespecialiseerde ondersteuning in te zetten. Het kan gaan om (crisis)begeleiding, dagopvang of kortverblijf. Niet minder dan 3.200 mensen maken er al gebruik van. En zo leerden we dat RTH best flexibel mag worden. De ene heeft vooral begeleiding nodig, maar geen dagopvang of kortverblijf, iemand anders maakt dan weer enkel gebruik van kortverblijf. Vanaf 1 januari wordt RTH daarom flexibeler: gebruikers krijgen een 'pakket' waardepunten, binnen welke perken ze dan vrij kunnen kiezen wat het best bij hen past. Weer wat meer zelfregie dus.

Deze maand was er ook de Internationale dag voor personen met een handicap op 3 december, het moment bij uitstek om de aandacht te vestigen op de 650 miljoen mensen, 10% van de wereldbevolking, die met een fysieke, verstandelijke of zintuiglijke handicap leven. Bij het VAPH kunnen we het belang van inclusie niet genoeg benadrukken. Met andere woorden: of u nu studeert, gaat werken of traint in de sportclub, mensen met een handicap hebben recht op een evenwaardige plaats in de maatschappij. Onze nieuwbijbelofte is duidelijk: in 2016 werkt het VAPH hard verder met al zijn partners om de doelen van het Perspectiefplan 2020, waarbij inclusie een belangrijke pijler is, verder te verwezenlijken.

Fijne feesten en een sterk 2016,
James Van Casteren,
Administrateur-generaal VAPH

INHOUD

04 INTERVIEW

PVF. James Van Casteren blikt vooruit op 2016.

08 INTERNATIONALE DAG VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP

St*rk reisde mee met Light For The World naar Rwanda.

10 KORT

12 WOONINITIATIEVEN

Cohousing. De krachten bundelen.

15 INCLUSIE

Kinderopvang De Elfjes.

16 MEDIAWIJSHEID

Websites in de kijker.

18 DE SPORTDAG VAN

Ciska Vermeulen. In de ban van dressuur.

19 SERVICE

BEDANKT VOOR JULLIE VERHALEN

In het vorige nummer deden we een oproep om jullie inspirerende verhalen in te sturen. De redactie van St*rk bedankt jullie voor de vele reacties en heeft ondertussen vier verhalen geselecteerd die in 2016 zullen verschijnen. In 2016 volgt er ook een nieuwe oproep, want dat is de basis van St*rk: sterke verhalen van en voor mensen met een handicap.

In 2016 staan er opnieuw vier edities van St*rk gepland, eentje per seizoen: eind maart, eind juni, eind september en eind december. In elke editie zal er een van de ingezonden verhalen verschijnen. De redactie van St*rk zal de geselecteerde deelnemers verwittigen. Tot in maart, met misschien jouw verhaal.

CAMPAGNE CLIËNT-OVERLEG EN BEMIDDELING

Het Vlaams departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin lanceerde onlangs zijn nieuwe bekendmakingscampagne 'Cliëntoverleg en Bemiddeling'.

Een cliëntoverleg zorgt ervoor dat jij, je ouders en je sociaal netwerk samen met je hulpverleners kunnen overleggen om in complexe situaties de nodige ondersteuning en hulp op elkaar af te stemmen. Het doel daarbij is om concrete afspraken te maken over wie wat zal doen. Een externe, onafhankelijke voorzitter leidt dit gesprek in goede banen, noteert alle afspraken en maakt samen met jullie een werkplan. Een zelfgekozen hulpverlener volgt dit werkplan op en pakt onduidelijkheden aan. Uiteraard kun je jouw vertrouwenspersoon meebrengen en kunnen je ouders steunfiguren erbij betrekken. Daarnaast maakt de organisatie ruimte voor bemiddeling. Die zet je in wanneer jij, je ouder(s) en je hulpverleners niet meer op dezelfde lijn zitten. Een bemiddelaar helpt jullie met het zoeken naar een oplossing om conflicten die hulpverlening in het gedrang brengen, uit te klaren. Afhankelijk van de situatie verloopt de bemiddeling via een gezamenlijk gesprek of ziet de bemiddelaar iedereen afzonderlijk. Het doel? Werken aan een oplossing die voor iedereen aanvaardbaar is en zo iedereen opnieuw dichterbij elkaar brengen.

Gratis aanvraagformulieren voor en meer informatie over beide instrumenten vind je via mijn.jeugdhulp.be. Voor de campagne werd ook een ludiek filmpje gemaakt, dat zowel op mijn.jeugdhulp.be als op YouTube (onder welzijngezondheid) te vinden is.

RECHTSTREEKS TOEGANKELIJKE HULP WORDT FLEXIBELER

Rechtstreeks Toegankelijke Hulp (RTH) biedt heel laagdrempelig toegang tot gespecialiseerde VAPH-diensten zoals enkele uren begeleiding thuis of bij een voorziening, enkele (halve) dagen dagopvang of kortverblijf. Een vermoeden van handicap volstaat om er gebruik van te maken, je mag echter nog geen andere VAPH-ondersteuning hebben. RTH beantwoordt duidelijk aan een vraag: meer dan 3.200 mensen maken er al gebruik van. En zij willen dat graag op een meer flexibele manier doen: dat zal kunnen vanaf 1 januari 2016.

Hoe een en ander in zijn werk zal gaan, kun je binnenkort lezen op onze website of vraag een folder aan via www.vaph.be (onder 'publicaties') of telefonisch via de communicatiedienst van het VAPH (02 225 85 97). Natuurlijk kunnen de aanbieders van RTH ook informatie bieden. Voor adressen, zie www.vaph.be/adressen.

COLOFON

Driemaandelijks magazine van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Coverfoto: Bart Kouwenberg ©LFTW/BK • Verantwoordelijke uitgever: James Van Casteren, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel • Redactie & realisatie: Roularta Custom Media – www.roulartacustommedia.be • Concept: Ben Heremans • Hoofdredactie en coördinatie: Jill Goethals • Vormgeving: Lien Huyghe • Eindredactie: Gerda Waeyaert • Het VAPH is een Intern Verzelfstandigd Agentschap (IVA) binnen de Vlaamse overheid • Een abonnement is gratis. Contacteer de communicatiedienst: VLAAMS AGENTSCHAP VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP • Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel • Tel. 02 225 85 97 • Fax 02 225 84 05 • informatie@vaph.be • www.vaph.be

ZORGSECTOR ZET ZIJN DEUREN OPEN

Hou 20 maart 2016 alvast vrij in je agenda, want dan gaat in Vlaanderen de jaarlijkse Dag van de Zorg door. De organisatie belooft een echte familiedag met aandacht voor zowel kinderen als volwassenen. Via een wedstrijd bijvoorbeeld, met een zoektocht of animatie op kindermaat.

Tijdens de Dag van de Zorg wil de gelijknamige vzw de sector in zijn volle omvang en diversiteit op de kaart zetten. Niet verwonderlijk dat de Vlaamse overheid, zorgambassadeur Lon Holtzer, Flanders' Care, VDAB, de koepelorganisaties en de witte economie alle mee hun schouders zetten onder deze dag. Tijdens de dag zelf stellen op een tweehonderdtal locaties ziekenhuizen, voorzieningen voor personen met een handicap, woonzorgcentra en kinderdagverblijven hun deuren open. Maar ook farmaceutische bedrijven, de medisch-technologische industrie en kmo's die hulpmiddelen ontwikkelen, (huis)artsen, apothekers en paramedici, onderwijs en onderzoekscentra, de residentiële en thuiszorg, ziekenfondsen, patiëntenverenigingen worden betrokken bij dit initiatief.

Meer info vind je via www.dagvandezorg.be.

“Er is een enorme drive in de sector, iedereen is ermee bezig om PVF vorm te geven”

Op 1 april 2016 moet de eerste fase van de Persoonsvolgende Financiering (PVF) operationeel zijn, en voor het VAPH en de sector betekent dat alle hens aan dek. “De eerste uitvoeringsbesluiten zijn deze zomer principieel goedgekeurd. Nu werken we nog volop aan de achterliggende systemen, want ook in het VAPH moeten bijna alle administratieve en technische processen hervormd worden voor de invoering van PVF. Klantvriendelijkheid is daarbij ons voortdurende aandachtspunt”, zegt James Van Casteren, de administrateur-generaal van het VAPH.

TEKST BARBARA VANDENBUSSCHE
FOTO'S JAN LOCUS

“We hebben al een heel pak verwezenlijkt, maar de weg is nog lang”, zegt James Van Casteren. “Het decreet Persoonsvolgende Financiering geeft vooral algemene principes weer. Die algemene principes omzetten naar de praktijk is ontzettend complex. Eigenlijk zijn we op twee jaar tijd twintig jaar werkingsprincipes en denkpatronen in de sector aan het wijzigen. En twintig jaar werking zit diep in het systeem, ook bij de mensen met een handicap, om wie het allemaal te doen is. Je botst op zoveel technische en inhoudelijke knelpunten en principiële tegenstellingen tussen belanghebbenden dat er heel veel overleg en afstemming nodig is. Die afstemming is ook belangrijk want je kunt het decreet niet uitvoeren zonder dat de sector en de gebruikers mee zijn en er een draagvlak voor bestaat.”

Hoe werken jullie aan dat draagvlak?

James Van Casteren: “We hebben een raadgevend comité dat advies geeft aan de leidend ambtenaar voor beleidsaspecten en regelgeving, met technische werkgroepen waarin de ruime sector vertegenwoordigd is. We hebben ook een taskforce PVF waarin de administratie, de sector en gebruikersorganisaties intensief

samenwerken om de beleidsconcepten en de regelgeving vorm te geven. Weet je, ik kom uit een ander beleidsdomein en ik kan uit ervaring stellen dat het belanghebbendenmanagement in het VAPH vrij uniek is. Ik vind het heel belangrijk dat het VAPH zo'n inspraakmodel heeft en intensief kan werken aan een draagvlak. Dat vergt veel tijd, maar die tijd heb je ook nodig. En je krijgt wederzijds inzicht, zodat je iedereen kan meekrijgen.”

“ IN 2016 ZAL VEEL UITGEKLAARD WORDEN EN KUNNEN WE IEDEREEN CORRECT BEGINNEN TE INFORMEREN.

Als u terugkijkt op het afgelopen jaar, wat is er dan al verwezenlijkt?

Van Casteren: “De Persoonsvolgende Financiering werken we uit in vier thema's. Toeleiding, macrobudget, besteding van je Persoonsvolgend Budget en het aanbieden van zorg en ondersteuning. Wat de toeleiding betreft, staan we al heel ver. Het bevat alle stappen om een budgetcategorie en een prioriteitengroep toegewezen te krijgen. De regelgeving is voorbereid, de nieuwe administratieve

processen zijn uitgetekend en de IT-systemen worden gebouwd.”

“Een tweede thema is het beheer van het macrobudget. Dat is het totale budget dat het VAPH ter beschikking krijgt van de Vlaamse Regering om de zorg en ondersteuning voor personen met een handicap te organiseren. Dat budget willen we zo goed mogelijk inzetten voor het aantal mensen dat een Persoonsvolgend Budget kan toegewezen krijgen.”

“Een derde thema is de besteding en verantwoording van een Persoonsvolgend Budget: welke uitgaven kun je ermee financieren en welke niet. Klantvriendelijkheid staat ook hier voorop: je moet alleen kostenstaten indienen en we gaan je uitgaven niet meer tot in de puntjes controleren (zoals vroeger bij het PAB/PGB). We doen enkel nog steekproeven. In het kader van een goede inzet van overheidsmiddelen moet je uiteraard altijd een vorm van controle inbouwen, je werkt

JAMES VAN CASTEREN. Goede systemen zijn maatwerk, die bouw je niet in een-twee-drie.

immers met belastinggeld. En dan is er het vierde thema: wie biedt zorg en ondersteuning aan. Daar voeren we de discussie over vergunningen, erkenningen, kwaliteitsnormen, personeelsfinanciering etc. Voor deze drie laatste thema's hebben we het conceptuele kader ontwikkeld en zijn de besprekingen in de taskforce aan de gang. We hopen nu zo snel mogelijk naar regelgevende kaders te kunnen overgaan.”

EEN STAP DICHTERBIJ

Van Casteren: “Er is dus al enorm veel gebeurd. Ik sta ervan versteld hoe hard mensen werken, zowel in het VAPH als in de sector. Ook op de gebruikers kunnen we rekenen: voor hen komt met de Persoonsvolgende Financiering de regie van het eigen leven immers weer een stap dichterbij. Ik besef dat het voor sommigen niet snel genoeg vooruitgaat, maar goede systemen bouw je niet in een-twee-drie. Het is in het belang van de mensen dat we naar een goed werkend systeem gaan dat getest is en waar de sector en de gebruikers achter kunnen staan. We hebben duidelijke en eenvoudige procedures

nodig, maar voor de administratie blijft er achter de schermen steeds heel veel werk. Een voorbeeld: in het huidige systeem heb je voor de zorg en ondersteuning een 4.000-tal klantendossiers aangezien je in hoofdzaak het zorgaanbod via de zorgaanbieders financiert. In het persoonsvolgend systeem zullen meer mensen kiezen voor een cashbudget, maar ook de andere 40.000 klanten die kiezen om via een zorgaanbieder te gaan, moet je een dossier aanbieden waar je de besteding van je budget (cash en/of voucher) kunt raadplegen inclusief het actuele saldo dat ter beschikking is om zorg en ondersteuning in te kunnen kopen. Je kunt dat deels automatiseren maar de administratieve verwerking en de betaalprocessen zullen sowieso een grote inzet van personeel vergen.”

Hoe slagen jullie er ondertussen in om iedereen tijdig te informeren?

Van Casteren: “We leveren veel inspanningen om iedereen correct te informeren en te vormen. De mensen met een handicap vinden met de regelmaat van een klok nieuwe informatie in St*rk en

op de website. Bij belangrijke stappen verspreiden we folders of schakelen we de Vlaamse Infolijn in. We publiceren regelmatig vraag-en-antwoordlijsten, waar mensen informatie vinden over wat vandaag al bekend is, over wat PVF voor hen in de toekomst kan gaan betekenen. Al die informatie stellen we trouwens ook ter beschikking van onze belanghebbenden, die ze op hun beurt kunnen inzetten voor hun doelpubliek. Zo hopen we de mensen met een handicap maximaal te bereiken en een realistisch perspectief te bieden.”

Ondersteunen jullie ook de professionelen?

Van Casteren: “Uiteraard. Voor het professionele publiek hadden we tot voor kort één personeelslid in het VAPH dat de Multidisciplinaire Teams (MDT's) vorming kon geven in zorgzwaartemeting. We zijn nu 12 personeelsleden aan het opleiden in zorgzwaartemeting zodat we een ruim vormingstraject voor de MDT's kunnen opzetten. We doen dat met veel enthousiasme en het is een engagement naar de sector, maar het vergt niettemin bijkomende inspanningen van ons personeel. En zo kan ik nog tal van voorbeelden geven waar we extra personeelscapaciteit voorzien. Het is voor het VAPH niet evident om dit te doen in een context van personeelsbesparingen. Sinds 2009 heeft het VAPH 11 procent minder personeel, we zitten nu echt wel op ons tandvlees. Maar zo weet je waar ik 's nachts van wakker lig.” [lacht]

DEADLINES

1 april is nog maar een half jaar weg. Verloopt alles nu volgens schema?

Van Casteren: “Op dit moment zitten we vrij goed op schema, maar je hebt niet altijd vat op de snelheid van de politieke besluitvorming. Soms hebben politieke beslissingen meer tijd nodig en dat is begrijpelijk als je ziet welke moeilijke keuzes er gemaakt moeten worden. Je kunt dan al technische systemen beginnen te bouwen, maar je kunt ze maar echt op punt zetten en testen als de regelgeving final politiek beslist is. Er komt dus meestal een bottleneck bij de IT, en dan wordt het zeer krap. We hebben deze zomer dan

ook de hele IT-werking geëvalueerd en zelfs externe consultancy aangetrokken om efficiëntiewinsten te zoeken in onze projectwerking. Sinds september is de IT-werking in het VAPH herschikt om de zeer krappe deadlines te kunnen halen. Zoals je weet, is het uiteindelijk onze ambitie om via 'Mijn VAPH' een klantvriendelijk digitaal loket uit te bouwen waarop iedereen – gebruikers, MDT's, DOP's, vergunde aanbieders enzovoort – op elk moment zijn of haar dossier kan raadplegen."

"Tegelijkertijd willen we via de IT-systemen ook onze administratieve doorlooptermijnen monitoren, zodat we kunnen meten of we klantgericht, accuraat en efficiënt genoeg werken. En binnen enkele jaren willen we het decreet en de werking ervan evalueren en dan moeten we ook beleidsgegevens uit de IT-systemen kunnen halen. Dat moet allemaal tegelijk ingebouwd worden en daarvoor moet je al goed weten welke gegevens je gaat gebruiken. Er is dus veel om mee rekening te houden."

Ook de overgang van het oude naar het nieuwe systeem vergt tijd om alles goed uit te werken?

Van Casteren: "Inderdaad, de huidige gebruikers van persoonsvolgende convenanten, PAB-budgetten en de zorg in natura moeten naar het PVF-systeem vertaald worden. Die mensen moeten allemaal een omzetting krijgen van hun huidige ondersteuning naar een budgetcategorie in het persoonsvolgend systeem, we moeten erover waken dat hun zorg en ondersteuning gecontinueerd wordt. En dan is er nog de vraag hoe lang de overgang zal zijn van het oude naar het nieuwe systeem. Zolang we in die overgang zitten, werken we met verschillende IT-systemen die door elkaar draaien en onderhoud moeten hebben. En dat gaat dan nog alleen maar over de PVF meerderjarigen. Daarna volgt nog de PVF minderjarigen waar we zowel de inhoudelijke als de technische afstemming moeten zoeken met de Intersectorale Toegangspoort. PVF is maatwerk, wat je uitwerkt in één sector kan je niet zomaar uitrollen in een andere sector. Met PVF minderjarigen bekijken we in de taskforce welke connecties er zijn en of we de keuzes kunnen vertalen naar de PVF minderjarigen. Dat kost meer tijd,

en dus ook een langere overgang met oude en nieuwe systemen naast en door elkaar."

Wellicht zijn er ook zaken die positiever zijn dan gedacht?

Van Casteren: "Wat ik na anderhalf jaar als enorm positief ervaren heb, is de enorme drive in de sector. De doelstelling van het Perspectiefplan 2020 en van de Persoonsvolgende Financiering, nl. mensen met een handicap regie te geven over hun eigen leven, zorggarantie te bieden aan de zwaarste ondersteuningsvragen, daar is iedereen mee bezig, van gebruikers tot voorzieningen, MDT's en DOP's, vakbonden, budgethoudersverenigingen etc. Het houdt heel de sector scherp. Iedereen wil voorbereid zijn. Dat is heel positief en we moeten dat ook warm houden vanuit het VAPH, door informatie te geven over de genomen beslissingen en uit te leggen hoe we bepaalde zaken zullen aanpakken."

Hoe ziet u dat concreet?

Van Casteren: "We spelen nu met de idee om een 'mini'-callcenter uit te bouwen in het VAPH, eventueel in samenwerking met de Vlaamse Infolijn, waar iedereen terecht kan met vragen over PVF. Maar ik moet eerst nog zien of ik daar personeel voor vind voor ik beloftes doe. Intussen blijven we, zoals al gezegd, de antwoorden op de meest gestelde vragen ter beschikking stellen via onze website – die we trouwens ook grondig vernieuwen en heel wat gebruiksvriendelijker gaan maken."

BOODSCHAPPEN VANUIT DE BASIS

Van Casteren: "Er is ook een groot engagement van de leden en de voorzitter van de taskforce PVF. In de taskforce zitten alle belanghebbenden uit de sector samen met een positieve ingesteldheid, met een open vizier en een open geest, ook al zijn het soms zeer moeilijke discussies waar belangen niet altijd overeenkomen. Er is trouwens een parallel overleg met deze actoren over de communicatie. Het engagement is er om belangrijke basisboodschappen ter beschikking te stellen, om die dan maximaal te verspreiden via de communicatiekanalen van alle leden. Op die manier doen we een gezamenlijke inspanning, een directere manier om de mensen met een handicap te be-

Persoonsvolgende Financiering (PVF): hoe houden we je verder op de hoogte?

Zoals James Van Casteren duidelijk maakt in zijn interview, wil het VAPH iedereen tijdig en correct informeren over alle stappen die gezet worden in aanloop naar de invoering van de Persoonsvolgende Financiering (PVF). Was 2015 een jaar van intense voorbereiding, dan wordt 2016 het jaar waarin belangrijke stappen worden gezet naar de definitieve uitrol van PVF, om de (financiële) ondersteuning voor personen met een handicap zo goed mogelijk te laten aansluiten bij ieders individuele noden.

De minister en de Vlaamse Regering gaan namelijk besluiten goedkeuren, waardoor de krachtlijnen die we vandaag al kennen, een definitieve invulling krijgen. Ook wanneer de uitrol zal ingaan, wordt duidelijk. Heel wat informatie dus, die in de loop van de komende weken en maanden beschikbaar komt. Ondersteuning op maat, het is de rode draad in de toekomst van de zorgsector. 2016 wordt het scharnierjaar waarin belangrijke stappen gezet worden.

Alle nieuwe informatie over PVF zal je steeds kunnen vinden in St*rk. Hou ook onze website www.vaph.be in de gaten om goed geïnformeerd te blijven.

reiken is moeilijk denkbaar. Dat alles geeft me een goed gevoel, dat iedereen voor zichzelf heeft uitgemaakt dat we dit samen moeten doen. Dat geeft de mensen in het VAPH ook de nodige 'goesting' om vol gas te geven."

Naast al deze ontwikkelingen maakt het VAPH ook een grote interne verandering door. Hoe gaat het daarmee?

Van Casteren: "Ik zei eerder al dat PVF bijna alle administratieve en technische processen in het VAPH zal hervormen. We zien dit als een kans om in te spelen op

voort. Op dit moment zitten veel van de achterliggende processen gespreid over verschillende diensten en afdelingen en de Persoonsvolgende Financiering zou dat nog meer versnipperen. Dat is niet erg efficiënt en geeft een veel groter risico op fouten. Vandaar dat we voor die fundamentele reorganisatie van het VAPH gaan: we enten onze processen op de behoeften van onze klanten en de producten die we hen aanbieden. De administratieve processen die aan die producten vasthangen worden geclusterd en logischer ingedeeld in die drie afdelingen."

voor al onze producten dicht bij huis geholpen kunnen worden. We zijn nu aan het onderzoeken in welke mate dat praktisch kan uitgewerkt worden, maar het toont wel aan hoe we ons DNA toch wel grondig aan het veranderen zijn."

"We beginnen daarbij met onze missie en visie die we vertalen naar kernwaarden voor al onze personeelsleden. Onze missie hebben we gedefinieerd en kort en duidelijk gemaakt: autonomie en levenskwaliteit van de mensen met een handicap. Daar doen we het voor. Maar hoe gaan we dat dan doen? Er bleek nog veel werk aan de winkel."

Kunt u al toelichten hoe jullie nieuwe visie eruit zal zien?

Van Casteren: "Die zijn we nu nog aan het uitwerken. Onze visie draait rond heldere thema's die we voor onze medewerkers verduidelijken: klantgericht, efficiënt, beleidsbewust, een partner van gebruikers en van de organisaties die zorgen voor kwaliteitsvolle ondersteuning. Die kernwaarden zijn we nu in workshops aan het uitwerken en het toepassen van die waarden zal een permanente opdracht worden. Als sluitstuk gaan we ook onze centrale diensten verhuizen naar een gebouw in de Brusselse Noordwijk, waar we die cultuurverandering ook fysiek kunnen vertalen naar onze werkplek: een open en transparante plek die een flexibele organisatie toelaat. Die verhuis zou ons trouwens een besparing opleveren van bijna een miljoen euro per jaar, op die manier levert ook het VAPH een bijdrage aan de optimalisatie van overheidsmiddelen." ✨

“ OOK HET VAPH WORDT FUNDAMENTEEL GEREORGANISEERD, OP MAAT VAN DE BEHOEFTE VAN AL ONZE KLANTEN.

de doelstellingen van het regeerakkoord: vertrouwen, verbinden en vooruitgaan. Dat heeft een impact op onze hele organisatie. Qua structuur gaan we naar drie afdelingen die telkens werken aan een specifiek product voor onze klant: een erkenning handicap, het financieren van een hulpmiddel, het toekennen van een budgetcategorie en een prioriteiten-groep, het ter beschikking stellen van een Persoonsvolgend Budget, bemiddelen als je na veel inspanningen toch nog geen zorg kunt inkopen, erkennen van MDT's, vergunnen van zorgaanbieders enzo-

Welke voordelen zullen eraan verbonden zijn?

Van Casteren: "Ik zal een voorbeeld geven: onze bereikbaarheid. Onze provinciale diensten zitten nu verankerd in één afdeling, de andere afdelingen zitten centraal in Brussel. Klanten voor de ene afdeling kunnen ons bereiken dicht bij hun woonplaats, klanten voor de andere afdelingen moeten zich verplaatsen naar Brussel omdat dat historisch zo gegroeid is. Dat is niet logisch. We gaan onze provinciale dienstverlening uitrollen over de drie afdelingen waardoor onze klanten

“We proberen taboes de wereld uit te krijgen”

Met diverse projecten in Afrikaanse landen werkt Light for the World mee aan een beter leven voor mensen met een handicap. St*rk bracht in Rwanda een bezoek aan het pilotproject Employable, dat jongeren met een handicap toegang wil geven tot betaald werk.

TEKST EN FOTO'S BARBARA VANDENBUSSCHE

Diane (22), Daphrose (25) en Sylvain (26) volgen een stage van vier maanden in het orthopedisch ziekenhuis Inkuru Nziza in Kigali. “Voor ons is dit een grote kans om praktijkervaring op te doen”, vertelt Daphrose. “Wat ook erg fijn is, is dat we hier mensen zien zoals Sylvain en ik, met misvormingen in hun ledematen. Velen van hen krijgen thuis geen hulp, hun ouders weten niet altijd hoe ermee om te gaan, en vaak worden ze zelfs verborgen gehouden. Wij kunnen hen hier helpen en tonen hun ouders dat er wel een toekomst mogelijk is, en dat geeft hen dikwijls hoop.”

“Voor mij is communiceren soms moeilijk omdat ik doof ben”, vertelt Diane met gebarentaal. “Maar met de kinderen heb ik een goed contact. Ik zou me graag nog verder specialiseren.” Ook Sylvain wil verder in deze job: “Toen ik klein was, dacht ik dat ik niets zou kunnen doen. Nu heb ik hoop op een goede toekomst, en ik zou heel graag kinderen met een fysieke handicap willen helpen om te leren lopen.”

★IN DE PRAKTIJK. Stagiairs Sylvain, Daphrose en Diane.

VOLWAARDIG PARTICIPEREN

De drie stagiairs zijn een prachtoorbeeld van wat het project Employable wil bereiken. Mensen met een handicap hoeven niet meer langs de kant te blijven staan, maar kunnen volwaardig participeren in de maatschappij mits er aan een paar randvoorwaarden wordt voldaan. Zo worden vakopleidingen in Rwanda, Kenia en Ethiopië toegankelijk gemaakt voor mensen met een handicap. In Rwanda gebeurt dit in samenwerking met de UPHLS, een koepelorganisatie met drie doelstellingen: de strijd tegen hiv bij, een betere gezondheid van en sterkere rechten voor mensen met een handicap.

“Mensen met een handicap hebben hier een groter risico op hiv”, vertelt directeur Francois Xavier Karangwa. “De belangrijkste oorzaken daarvoor zijn hun kritische socio-economische situatie, gebrek aan onderwijs, gebrekkige communicatiemogelijkheden, het stigma in de Rwandese maatschappij en misbruik. Sommige medicijnmannen beweren dat seks met iemand met een handicap ziektes kan voorkomen. Zulke verhalen en taboes proberen we door sensibilisering de wereld uit te krijgen.”

Employable, dat later nog breder zal worden uitgerold, wil op drie jaar tijd 250 jongeren van 15 tot 35 jaar met een handicap integreren in de maatschappij. Voor de beroepsopleidingen werken ze samen met drie scholen, en er wordt ook gewerkt aan een link met de arbeidsmarkt. Dat gaat van het toegankelijk maken van scholen en werkplaatsen tot het voorzien van aan-

gepaste toestellen en ondersteuning. Bij Don Bosco in Kigali hebben op dit moment 58 van de 400 studenten een handicap, maar dat belet hen niet in zowat alle studierichtingen aanwezig te zijn, van computerwetenschappen, elektronica en elektriciteit tot in de bouw en mechanica.

VEETEELT EN LANDBOUW

Ook het Masaka Rehab Center voor mensen met een visuele handicap werkt mee in het project. “We leren onze studenten hier alles over mobiliteit, oriëntatie en communicatie om hen zo autonoom mogelijk te laten zijn, en zodat ze ook weten wat hun rechten zijn”, vertelt directeur Jean-Marie Vianney, die zelf ook blind is. “Vele mensen stoppen met school, de universiteit of hun werk door hun handicap. De mensen hier komen uit de dorpen, niet uit de stad, en we krijgen ook hun familie over de vloer. Die geven we les om met mensen met een visuele handicap om te gaan.”

“De rehabilitatie duurt zes maanden, dan gaan ze terug naar hun familie om het geleerde om te zetten in de praktijk. Na een maand gaan wij dan nog eens op bezoek om te kijken hoe het loopt. Mensen leren hier wandelen, zich thuis te redden, het huishouden te doen en te koken.” De grote sterkte van Employable ligt in de nauwe samenwerking tussen de drie landen, Rwanda, Kenia en Ethiopië, die de kennisoverdracht en ontwikkeling in handen legt van de medewerkers zelf.” Jean-Marie Vianney volgde zelf in Ethiopië een opleiding om kippen, koeien en konijnen te houden en geeft die kennis met drie leerkrachten nu door aan zijn leerlingen. Ook landbouw behoort tot het lessenspakket. Een aantal leerlingen ging al verder studeren of is aan het werk, nog een andere groep mensen richtte een

★LINK MET DE ARBEIDSMARKT. Mensen aan het werk in een naai- en brei-atelier.

★AANGEPASTE TOESTELLEN. Creativiteit helpt.

coöperatie op, met een naai- en brei-atelier. “We steunen scholen en werkgevers die actief aan inclusieve werkplaatsen en praktijken willen werken”, zegt Francois Xavier Karangwa van de UPHLS. “Dat doen we door goede praktijken en tips uit te dragen naar een bredere groep van stakeholders en beleidsmakers. Op die manier hopen we een breder draagvlak te creëren. Daarnaast gaat het ook om praktische zaken, zoals aangepaste toestellen voorzien of de toegang tot krukken en protheses vergemakkelijken.”

OOGZIEKENHUIS IN KABGAYI

In Kabgayi, een dorp op anderhalf uur rijden van de hoofdstad Kigali, ontmoeten we vervolgens de Oost-Vlaamse dokter Piet Noë, die in het lokale oogziekenhuis samen met zijn collega Edison maar liefst 5.000 operaties per jaar uitvoert. Blindheid komt enorm vaak voor in Rwanda. Er zijn naar schatting 65.000 blinden en jaarlijks komen er zo'n 6.500 bij. Toch telt het

land maar 15 of 16 oogartsen op een bevolking van 12 miljoen, waarvan slechts een minderheid ook operaties uitvoert. Het oogziekenhuis, waar op weekdays dagelijks zo'n 100 à 150 patiënten op consultatie komen, is een onderdeel van het ziekenhuis in Kabgayi, maar werkt autonoom dankzij het bisdom en de steun van CBM, Licht voor de Wereld en andere donors. Jaarlijks vinden er 30.000 tot 50.000 consultaties plaats. In de westerse wereld komt staar of cataract niet voor. In Rwanda is 56% van de gevallen van blindheid te wijten aan de ziekte, terwijl die makkelijk te verhelpen is met een eenvoudige operatie.

“Mensen eten erg ongezond, de ziekte wordt niet goed opgevolgd en behandeld, en er zijn hier vaker complicaties”, vertelt dokter Noë. “Andere ziekten die we veel behandelen zijn glaucoom (waarbij een oogzenuw afsterft door een te hoge druk in het oog) en scheelzien.”

“We hebben hier ondertussen niet alleen

het aantal consultaties en behandelingen kunnen verhogen, er zijn ook gespecialiseerde operaties bij gekomen. En sinds 2012 geven we chemotherapie aan kinderen met kanker aan de retina.”

In het ziekenhuis in Kabgayi ontmoeten we Chantal, een 15-jarig meisje dat aan suikerziekte lijdt en al vijf maanden blind is door cataract. De volgende twee dagen zal ze onder het mes gaan voor een operatie waardoor ze weer kan zien. “Het leven is hier zwaar voor mensen met een handicap. Chantal krijgt wat hulp van haar vader, maar kan het huis niet uit”, vertelt Piet Noë. “Er zijn wel mensen die zorg dragen voor hun partner of familielid wanneer die blind wordt of kanker krijgt, maar heel wat patiënten staan er alleen voor. Het duurt vaak ook erg lang voor mensen medische hulp zoeken, en zeker bij oogkankers is het dan vaak te laat.” Waarom de toegang tot zorg zo moeilijk is, wordt snel duidelijk bij een bezoek aan het huis van Chantal: na anderhalf uur rijden en een voettocht langs een spekglad, amper begaanbaar weggetje komen we aan een vervallen huisje tegen een heuvelwand, dat zelf ook aan het verzakken is. Terwijl we zelf amper overeind kunnen blijven, draagt Chantals vader het meisje de hele weg op zijn rug. “We begrijpen wel dat het voor vele mensen niet makkelijk is om tot bij ons te geraken”, geeft Piet Noë nog mee. “Om ook andere, nog meer afgelegen gebieden te bereiken, gaan we met een mobiel zorgteam geregeld mensen behandelen in hun eigen omgeving.” ★

Internationale dag voor personen met een handicap

3 december was de Internationale dag voor personen met een handicap. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie leven zo'n 650 miljoen mensen, of 10% van de wereldbevolking, met een fysieke, verstandelijke of zintuiglijke handicap. Maar liefst 80% van deze mensen woont in ontwikkelingslanden. Zij worden vaak vergeten in het nationale beleid of in internationale solidariteitsprogramma's. Handicap International is een internationale ngo die zich inzet voor mensen met een handicap en andere kwetsbare personen in het Zuiden. De organisatie is vooral bekend voor haar strijd tegen landmijnen en clustermunities, maar breidde haar actiedomein door de jaren heen verder uit, naar fysieke revalidatie, gezondheid van mama's en kinderen, noodhulp, onderwijs voor iedereen, rechten, veilig verkeer, zelfstandig leren leven en steun aan lokale verenigingen. Onlangs kon de organisatie zich nog een pluim op de hoed steken voor het ebolaprogramma, nadat Sierra Leone officieel vrij is verklaard van de ebola-epidemie. www.handicap-international.be

MEER INFO

www.lichtvoordewereld.be
02 415 97 05

KORT

De jeugd staat centraal op Kangoeroebeurs

De zorgbeurs voor alle kinderen en jongeren met een handicap, beter bekend als de Kangoeroebeurs, gaat ook volgend jaar opnieuw door. Op vrijdag 18 maart, van 13 tot 19 uur, en zaterdag 19 maart, van 10 tot 18 uur, zijn de Merelbeekse gemeentehallen aan de Kloosterstraat 34 de locatie voor deze zorg- en informatietweedaagse.

Tijdens het event staan verschillende instanties klaar om je de juiste informatie te verschaffen of wegwijs te maken in het zorglandschap. Daarnaast ontdek je er een variatie aan aangepast speelgoed, didactisch materiaal en software om je kind op een leuke en gerichte manier te stimuleren in zijn ontwikkeling. Bovendien staan specialisten klaar om deskundig advies te geven. Voorts biedt de organisatie opnieuw een ruim aanbod aan hulpmiddelen en aanpassingen. Op de expo maak je kennis met een ruim aanbod aan sportclubs, vakantie-mogelijkheden, kampen, spel en ontspanning. Een bezoek aan de beurs is zodoende een uitstekende gelegenheid om alle mogelijkheden samen te ontdekken, te vergelijken en actief uit te proberen.

Voor meer info: beurs.dekangoeroe.be

Gewoon als het kan, buitengewoon als het moet

Opleiding Onlinehulp voor welzijn en gezondheid

Van februari 2016 tot januari 2017 wordt een postgraduaat Onlinehulp voor welzijn en gezondheid georganiseerd door de Arteveldehogeschool en de UC Leuven-Limburg. Dit postgraduaat is bedoeld voor welzijns-werkers en zorgverstrekkers met minimaal 1 jaar ervaring.

Het postgraduaat Onlinehulp voor welzijn en gezondheid heeft verschillende insteken. In de opleiding maak je kennis met onlinehulptoepassingen voor welzijn en gezondheid op maat van je sector en je leert ook hoe ze in eigen werk en/of organisatie in te bouwen. Verder krijg je meer zicht op het Vlaamse onlinehulpbeleid en is er ruimte om de voor- en nadelen van onlinehulp kritisch te bespreken.

Voor meer info of inschrijving: www.arteveldehogeschool.be/postgraduaat-onlinehulp-voor-welzijn-en-gezondheid

Boek 'Dromen van een mooie oude dag'

Een mooie, rustige oude dag. Het is iets waar velen van dromen, niet het minst mensen met een verstandelijke handicap. De laatste jaren bouwde De Lovie vzw veel expertise op in de begeleiding van senioren met een verstandelijke handicap. Het boek 'Dromen van een mooie oude dag' is ontstaan vanuit een grote bekommernis om het welzijn van de senioren. Niet met de overtuiging kant-en-klare antwoorden te bieden, wel met de bedoeling een kapstok mee te geven. De vzw wil hiermee een inspiratiebron zijn voor iedereen die interesse heeft of zich inzet voor de ondersteuning van senioren met en zonder een verstandelijke handicap. De uitgave verscheen bij Garant en is ook te koop bij de organisatie zelf.

Kostprijs is € 13,90 + verzendingskosten (€ 2,50 in België en € 7,50 in Nederland). Bestellen kan via overschrijving op rekeningnummer van de vzw: BE51 4673 3521 0162 met vermelding 'Dromen van een mooie oude dag'. Meer info krijg je via isabelle.berquin@delovie.be.

Uitwisseldag Community Building

Onlangs organiseerden de ambassadeurs Community Building van het VAPH hun eerste editie van de Uitwisseldag.

Met de Uitwisseldag biedt de organisatie een platform aan iedereen die bezig is met of werk wil maken van Community Building. De aanbieders van zorg voor mensen met een handicap zoeken steeds meer de samenwerking op met andere actoren, om hun aanbod uit te breiden en te spreiden. Aanbieders van diensten gaan dit steeds inclusiever doen. Alle initiatieven samenbrengen en ervaringen delen op een Uitwisseldag sloot aan bij de behoefte van de zorgsector. Om en bij de tweehonderd deelnemers deelden hun initiatieven over onder meer participatie, stadsinrichting of sociaal ondernemen. Hierbij ging veel aandacht naar projecten voor en met personen met een handicap.

Het project 'Avira' bijvoorbeeld, zet in op autodeelprojecten met aangepaste, rolstoelvriendelijke voertuigen. De organisatie vzw Oranje, een delegatie van de gemeente Lichtervelde en de vzw Mariënstede toonden hoe ze mensen met een handicap ondersteunen om een volwaardige plaats in te nemen in een open en ontvankelijke maatschappij. De vzw Klim en Natuurpunt Dilbeek legden uit hoe ze de handen in elkaar sloegen om een mooi stukje natuur toegankelijk te maken voor rolstoelgebruikers. Zonnestraal vzw op haar beurt tekende present met de in 2016 geplande tweede editie van de inclusieve vijfkamp. Voorts zorgt Kerselaar vzw voor verankering met de buurt in de Druivenstreek, probeert het dagcentrum in Dadizele samen te werken met regionale bedrijven en richten het Gistelse woonproject De Bezaan en de organisatie achter Sint-Oda (Limburg) zich op inclusief wonen.

Via elly@lusvzw.be krijg je meer informatie over alle praktijkvoorbeelden die op de Uitwisseldag aan bod kwamen.

DURF-pakket daagt je uit

De organisatie achter DURF2020 lanceerde onlangs haar box voor 'Durvers'. Het zogenaamde DURF-pakket bestaat uit drie delen: een uitdaagboek, een pakket voor mensen met een handicap en een pakket voor professionals.

Het boek uit de box bevat 21 uitdagingen en is opgedeeld in drie thema's. Deze uitdagingen werden door mensen met een handicap, familieleden en ondersteuners geformuleerd. De bewoordingen vormen een leidraad om de nieuwe ondersteuning voor mensen met een handicap verder uit te werken. De bundel biedt toegankelijke werkwijzen in spelvorm om mensen te informeren over meerdere manieren van ondersteuning, eigen sterktes en het Perspectiefplan van de minister, en brengt inspirerende verhalen van mensen die hun ondersteuning al op diverse manieren invullen. Het segment dat zich richt op de specialisten in de sector reikt diverse methodieken aan om de vooropgestelde uitdagingen stapsgewijs in daden om te zetten. Het beantwoordt vragen als: 'Waar ga je als medewerker, team of organisatie voor?' en 'Wat is er al, wat is er nog nodig?'. Het DURF-pakket is verkrijgbaar via www.durf2020.be en kost € 97.

Een oefening in loslaten

Er staan steeds vaker groepen ouders op die eigenhandig een wooninitiatief voor hun kinderen met een handicap op poten zetten. Toch is het zeker niet evident om dat te realiseren. Nieuwe projecten kunnen leren uit het verhaal van het pilotproject van Think Out Of The Box.

TEKST PETER VAN DYCK

“Wat als ons kind met een handicap straks 21 wordt? Hij of zij kan op die leeftijd niet langer terecht in het bijzonder onderwijs of op een internaat. En bovendien: wij worden een dagje ouder, misschien is het tijd dat mijn kind wat onafhankelijker wordt van

onze mantelzorg? Wat staat ons nu te doen?”

De mensen achter de vzw Think Out Of The Box kennen deze verzuchtingen maar al te goed. Ze lagen er zelf lange tijd van wakker. Tot ze, als ware pioniers, tot het besluit kwamen dat ze misschien be-

ter de regie in eigen handen namen. Het is nu vijf jaar geleden dat het idee rijpte om zelf een wooninitiatief voor hun kinderen uit de grond te stampen. Amper twee jaar later viel een enorme last van hun schouders: het Vriendenhuis in Schilde was een feit.

COHOUSINGPROJECT. “Kijk eerst naar de noden van de kinderen.”

Het verhaal van Think Out Of The Box klinkt sprookjesachtiger dan het in werkelijkheid was. De ouders achter de vzw zijn de eersten om toe te geven dat ze nergens hadden gestaan zonder hulp uit de zorgsector. Zo waarden ze de bijstand die ze kregen van hun coach, Pegode-directeur Bies Henderickx, die mee op zoek ging naar gepaste oplossingen. Twee maanden na de opening van het Vriendenhuis kwam een reportageploeg van het VTM-actuaamagazine Telefacts over de vloer. Na de uitzending regende het reacties van ouders in gelijkaardige situaties die zich plots geïnspireerd voelden.

De vzw Think Out Of The Box en Bies Henderickx erkenden toen meteen de enorme vraag die leefde naar goede informatie over dit soort wooninitiatieven. Om aan die nood tegemoet te komen, werd twee jaar geleden een advies- en coachingorganisatie opgericht. Die kreeg de naam GiPSo. “Zonder begeleiding door professionals uit de zorgsector loop je tegen een muur”, getuigt Bob Hendriks, bestuurder van de vzw Think Out Of The Box. “Ouders lopen binnen de kortste keren vast op hun gebrek aan kennis van de regelgeving.” Om dat te voorkomen en de projecten in goede banen te helpen leiden, ondersteunt het VAPH GiPSo financieel.

Cohousingprojecten zoals dat van het Vriendenhuis bundelen op dit moment hun krachten via de oprichting van het

Zelfingerichte flats

Een van de nieuwste wooninitiatieven voor personen met een handicap is dat van de vzw Bindkracht, die een nieuw, aan de behoeften van mensen met een handicap aangepast gebouw laat optrekken in het centrum van Landen. De opening van het huis is gepland voor de tweede helft van 2016. Er zullen zes ruime zorgkamers zijn (voor hoge begeleidingsnood) en vijf zorgflats (voor een beperkte nood aan begeleiding). Ook zullen er twee hulpverleners mee inwonen en is er een gemeenschappelijke leefruimte met open keuken, crea- en snoezelruimte en twee buitenterrassen. De bewoners richten zelf hun eigen kamer in en zetten hun Persoonlijke-Assistentiebudgetten in die ze via het VAPH ontvangen voor de ondersteuning. Daarbovenop organiseert de vzw Bindkracht benefietacties om het nodige budget bij elkaar te krijgen.

Meer info: www.vzwbinding.be, info@vzwbinding.be

speurtocht naar een gebouw. “Je vertrekt beter van de groep kinderen. Kijk eerst naar hun noden en ga dan pas op zoek naar een geschikt pand. Het is ook belangrijk dat je met alle ouders op één lijn zit als het gaat om het zorgconcept en de fondsenwerving.”

Hendriks spreekt uit ervaring als hij op het belang van een duidelijke structuur drukt. Bij de vzw Think Out Of The Box is het zo dat alle ouders in de algemene vergadering zitten. Een aantal van hen zetelt ook in de raad van bestuur en het dagelijks bestuur. Die laatste organen moeten soms zakelijke beslissingen nemen, waarvoor ze uiteraard verantwoording dienen af te leggen bij de algemene

ze moeite hadden met loslaten. Omdat dit de dagelijkse werking hinderde, hebben we als raad van bestuur toen moeten ingrijpen. Ook de onderhandelingen met een zorgorganisatie verlopen vlotter als je met een beperkte vertegenwoordiging rond de tafel zit.”

De vzw zocht vijf professionele opvoedsters die de bewoners permanent begeleiden, maar de vraag was welke extra hulp aangewezen was. De vereisten waren wel duidelijk: helpen met de hygiënische verzorging van de bewoners, instaan voor het ontbijt en kunnen instaan voor het vervoer naar de dagbesteding (dansles, hockey...). Pedagogen of verpleegkundigen heb je voor dat soort taken niet nodig. Thuiszorg zou daar eerder voor in aanmerking komen, maar een niet-handicapspecifieke dienst aanspreken, bleek allerminst evident te zijn. “Wij hebben geen statuut en bevinden ons daardoor in een grijze zone”, licht Hendriks toe. “Dit maakt het ingewikkeld om thuiszorg te organiseren. Die is immers gericht op individuen en gezinnen, niet op groepen. We zijn met het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid moeten gaan samenzitten om, met de nodige creativiteit, een oplossing op maat te vinden.”

ZONDER BEGELEIDING DOOR PROFESSIONALS UIT DE ZORGSECTOR LOOP JE TEGEN EEN MUUR.

Vlaams overlegplatform, dat op het beleid wil wegen, maar ook overleg tussen de verwante initiatieven wil organiseren. “We weten heus wel dat het niet iedereen gegeven is om met medestanders zo'n project op te bouwen, maar wie zich groepen voelt en echt wel mogelijkheden ziet om het ook te realiseren, moet een duwtje in de rug krijgen”, stelt Hendriks. Door zich te verenigen, kunnen nieuwe projecten gewaarschuwd worden voor de valkuilen waar hun voorgangers in trapt. Volgens Hendriks is het bijvoorbeeld een grote fout om te beginnen met de

vergadering. “Dit betekent dat sommige ouders verschillende petjes ophebben”, zegt Hendriks. “Je moet erop letten dat je die niet door elkaar gaat halen. Maak duidelijk in welke hoedanigheid je iets zegt, als ouder of als bestuurder.”

IN EEN GRIJZE ZONE

Een belangrijke les: je kunt niet met 24 ouders baas spelen in het huis van je kinderen. “Zoiets is tot mislukken gedoemd”, weet Hendriks. “In het prille begin merkten we dat sommige ouders continu in het pand rondliepen, omdat

DE VRAAG ALS VERTREKPOINT

De vzw heeft dus gebroken met de traditie om de zorg vanuit het aanbod te sturen en is zo een van de voorlopers van wat de Persoonsvolgende Financiering in de nabije toekomst beoogt: ondersteuning die vertrekt vanuit de vraag en niet vanuit het bestaande aanbod. En voor Think Out

Of The Box is de vraag het vertrekpunt. Ze vond een partner in Solidariteit voor het Gezin, waar Lotte Leybaert zich als project- en prospectieverantwoordelijke buigt over speciale projecten, die buiten de klassieke werking vallen. Omdat de organisatie openstaat voor vernieuwing in de zorgsector had ze oren naar de hulpvraag van het Vriendenhuis.

“Dit was nieuw voor ons”, bekennt Lotte Leybaert. “Eerder werkten wij al wel met mensen met een handicap in verzorgingstehuizen, maar het was de eerste keer dat een privé-initiatief ons hiervoor contacteerde. Wat we in zo’n nieuwe situatie altijd doen, is starten van een wit blad. We luisteren goed naar welke hulp er gevraagd wordt en op basis daarvan bepalen we het profiel van de geschikte hulpverlener. Is poetshulp voldoende? Heeft men een verpleegkundige nodig?” Vrij snel oordeelde Lotte Leybaert dat ze voor dit project het best verzorgenden aanduidde, die in de gezinszorg aan de slag gaan. Aangevuld met een vrijwilliger die bijspringt voor de ondersteuning van de thuisactiviteiten (die kan dan bijvoorbeeld mee gaan wandelen of blijft in de buurt als iemand wat wil lezen of muziek beluisteren). “Het leek me ook een goed idee om er een vast team op te zetten, zodat de continuïteit gegarandeerd is”, zegt Lotte Leybaert.

“ WE LUISTEREN GOED NAAR WELKE HULP ER GEVRAAGD WORDT EN OP BASIS DAARVAN BEPALEN WE HET PROFIEL VAN DE GESCHIKTE HULPVERLENER.

Ze heeft uiteraard rekening gehouden met de doelgroep. “Jongvolwassenen met een handicap zijn anders dan senioren. Bij ouderen zijn we het gewoon om bijna alle huishoudelijke taken, zoals koken en poetsen, over te nemen. Bij deze jongelui werken we veeleer ondersteunend. Hebben ze moeite met het smeren van hun

★HET VRIENDENHUIS. De kinderen appreciëren de betrokkenheid van de ouders.

boterhammen of het op orde houden van hun kamer, dan leren wij hen hoe ze dit in de toekomst toch zelfstandig kunnen doen. Dit betekent dat onze medewerkers in hun hoofd toch wel een klik moeten maken. Er gaat veel tijd en energie naar het begeleiden, in die mate zelfs dat ze soms aan minder taken toekomen dan gepland, maar dat is niet erg.”

COACHING

Precies omdat de medewerkers nog geen expertise in dit domein hebben kunnen opbouwen, beseft Lotte Leybaert dat deze doelgroep niet voor iedereen is weggelegd. “Het stond de verzorgenden dan ook vrij om al dan niet in dit project te stappen. Sommigen waren heel geëngageerd voor dit soort werk of hadden ervaring met gehandicapten in hun familie en stelden zich met veel enthousiasme kandidaat. Anderen wisten niet goed wat het zou geven en vroegen zich af of ze deze opdracht wel zouden aankunnen. In het begin van zo’n nieuw project voorzien we om die reden ook coaching.”

Geregeld organiseert men interviews met alle medewerkers van het project en met iemand van het opleidingscentrum. Lotte Leybaert: “Bedoeling is om ervaringen uit te wisselen. Het kan bijvoorbeeld zijn dat een verzorgende een bewoner moeilijk uit zijn bed krijgt 's morgens. Een collega kan dan vertellen hoe hij zo iets aanpakt. Soms geeft iemand aan dat hij niet goed

weet hoe hij met iemand met autisme of het downsyndroom moet omgaan. In dat geval geven we die persoon de kans om daar een opleiding voor te volgen.”

Waren er eerst misschien wat reserves, uiteindelijk kregen de verzorgenden een serieuze boost door het Vriendenhuis. “Er zijn medewerkers die smeken om méér van dit soort projecten. Ze krijgen heel wat terug van de bewoners van het Vriendenhuis. De verzorgenden voelen zich deel van een soort gezin en merken op dat er een band gecreëerd wordt. Dankzij mond-tot-mondreclame krijgen we nu effectief meer dergelijke hulpvragen binnen via de vzw GiPSo.”

De ervaringen van Solidariteit voor het Gezin zijn met andere woorden zeer positief, temeer omdat er ingezien wordt dat projecten als deze een maatschappelijke meerwaarde hebben. Maar hoe zit het met de bewoners? Studenten pedagogie van de Universiteit Gent onderzochten hoe de jongvolwassenen zich in het Vriendenhuis voelen. Hun conclusie is dat de cohousing de kwaliteit van hun leven gunstig heeft beïnvloed. De kinderen blijken ook heel erg de betrokkenheid van de ouders te appreciëren. ★

MEER INFO

www.thinkoutofthebox.be
info@thinkoutofthebox.be

“Elke dag zetten wij ons met veel plezier in voor de kinderen”

Inclusie is een van de pijlers om de doelstellingen van de Persoonsvolgende Financiering waar te kunnen maken, zodat een volwaardig burgerschap voor mensen met een handicap realiteit kan worden. Daarbij is jong beginnen niet onbelangrijk. Zo maakte het VAPH sinds 2013 een half miljoen euro vrij voor de versterking van inclusieve opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte binnen bestaande opvanginitiatieven. Kind en Gezin startte 16 pilotprojecten op om dit te verwezenlijken, elk met een eigen zorgregio. St*rk ging langs bij kinderdagverblijf De Elfjes, dat een erkenning heeft als CIK of Centrum Inclusieve Kinderopvang.

TEKST BARBARA VANDENBUSSCHE

“We zijn eind jaren 90 ontstaan vanuit een vraag naar opvang door de vroegbegeleiding van het revalidatiecentrum naast de deur”, vertelt verantwoordelijke Marianne Stofferis van De Elfjes. “Men voelde de nood van hele jonge kinderen om af en toe te recuperen tussen de therapieën door. Na een kleinschalig project zijn we in november 1999 gestart als volwaardig kinderdagverblijf. Zo is de kinderopvang geleidelijk gegroeid tot onze inclusieve opvang waar nu 28 kinderen zitten, van wie ongeveer een derde kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Dit werk boeit ons enorm, maar je hebt bezieling nodig om die kinderen zo goed mogelijk op te vangen.”

ERVARING EN EXPERTISE

Toen het CIK-project werd opgestart, stelde KDV De Elfjes zich graag kandidaat om hieraan mee te doen. “Ook kinderen

met een specifieke ondersteuningsbehoefte hebben nood aan opvang dicht bij huis, en leren in een ‘gewone’ kinderopvang veel van kinderen met een normale ontwikkeling. Er is al heel wat inclusieve kinderopvang, maar het landschap is voor ouders vaak niet duidelijk. Het CIK-project wil inclusie onder elke kerktoren mogelijk maken en ondersteunen”, zegt Maarke Werrebrouck, kinderbegeleidster bij De Elfjes en inclusiecoach CIK Deinze. “We willen onze expertise delen met andere opvanginitiatieven. Elke dag zet ik mij met veel plezier in voor onze kinderen en ouders. Ik vind het belangrijk dat iedereen zich gehoord voelt. Doordat ik zelf in het werkveld sta, kan ik mij beter inleven in het verhaal van andere begeleiders en gericht tips aanreiken. Het is fijn om te kunnen delen in hun ervaringen, samen na te denken en een samenwerkingsrelatie aan te gaan.”

“De inclusiecoach zou door andere bege-

leiders of deskundigen als concurrentie gezien kunnen worden, maar het is ook bedoeld als een verruiming. We leren zelf bij van de anderen, door observatie en uitwisseling”, vervolgt Werrebrouck. “We geven voornamelijk praktische tips waar alle kinderen iets aan hebben, zoals de nood aan rust en structuur, belonen en straffen, of het inrichten van een rustige ruimte.” “Het doel van het CIK is het sensibiliseren en motiveren van mensen die naar inclusie willen gaan”, besluit Marianne Stofferis. “Dat vraagt heel wat tijd en inzet boven op de verzorging. Het is dus belangrijk om hier bewust voor te kiezen en een goede balans te vinden.” ★

MEER INFO

Voorzieningen buitenschoolse opvang, kinderdagverblijven of onthaalouders uit zorgregio Deinze (Deinze, Nazareth en Zulte) kunnen voor hulpvragen met betrekking tot kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte contact opnemen met Maarke Werrebrouck (09 380 88 68 of maarke.werrebrouck@terkouter.be). De begeleiding en ondersteuning van de inclusiecoach is voor elk opvanginitiatief kosteloos.

Centra voor Inclusieve Kinderopvang

Binnen de door Kind en Gezin erkende diensten voor kinderopvang werden 16 Centra voor Inclusieve Kinderopvang (CIK) aangewezen in Vlaanderen. Het pilotproject, waarbij in elk CIK een inclusiecoach werd aangesteld, duurt vijf jaar. Inclusiecoaches ondersteunen opvanginitiatieven die inclusief willen opstarten. Wat ze niet doen, is het bieden van therapeutische begeleiding voor één specifiek kind, het aanreiken van pasklare antwoorden voor ontwikkelingsproblemen of het professioneel handelen van de begeleiders overnemen. Het is de bedoeling dat de begeleiders de feedback meenemen in hun professioneel handelen en de situaties die zich voordoen zelf in handen kunnen nemen.

Digitaal communiceren

In het vorige nummer van St*rk kwam het opkomende belang van internettechnologie voor het eerst aan bod. Het persoonlijke contact wordt niet vervangen in de zorgsector, maar apps en websites zijn wel een aanvulling en meerwaarde voor heel wat mensen. In deze editie vestigen we de aandacht op twee tools die digitaal communiceren op maat van de doelgroep: de sorrybox en Slim kicken.

TEKST ANN BRAECKMAN

Zeg eens sorry!

Eric Beke startte vorig jaar in samenwerking met vzw Link in de Kabel de website 'sorrybox.be'. "Ik ben zelf orthopedagoog en zag dat er nood was aan een tool om op een eenvoudige, maar wel oprechte manier sorry te kunnen zeggen en te werken aan herstel na

een incident of conflict", vertelt Eric Beke van MPC Ter Bank in Heverlee. Beke is al langer in de weer met online-toepassingen in de sociale sector. Via www.edutech.be biedt hij hulp bij het bouwen van een toegankelijke website voor een breed publiek of meer specifiek

voor personen met een handicap. "Sorrybox.be is eigenlijk ontstaan vanuit een pedagogische nood op de werkvloer", legt hij uit. "Soms valt iets voor in een klas of een leefgroep, is er nadien fysieke en/of emotionele schade, maar vindt niemand de woorden om tot een herstel te komen. Er volgt wel een sanctie, maar om dan de situatie in bijvoorbeeld een leefgroep te herstellen is meer nodig dan het opleggen van een sanctie."

SPIJT?

Dus kwam Beke op het idee van de sorrybox. "Een applicatie waarbij je met behulp van een stappenplan een printklare sorrybrief kan schrijven." Denk niet dat het zomaar een toepassing is waarmee een jongere er zich snel van afmaakt met een briefje. "Het is meer dan dat", verduidelijkt hij. "Op een bepaald moment zal je de vraag krijgen of je spijt hebt van je gedrag. Antwoord je dan neen, dan zal je de brief niet kunnen afwerken. Het is echt een tool die je laat nadenken over je gedrag, die de dingen in vraag stelt." Bovendien maakt de website ook onderscheid tussen jongeren die goed kunnen lezen en dat minder goed kunnen. "Een sorrybrief kan je ook samenstellen met behulp van een begeleider", aldus Beke. "Je hoeft er niet alleen voor te staan. Ik merk dat zo'n brief vaak meer impact

heeft dan gewoon in een gesprek een 'lege sorry' te formuleren. Dat het echt helpt."

Daarnaast vind je op de website allerlei herstellingsmethodieken in de dropbox. "Andere pedagogen en sociale werkers kunnen er methodieken terugvinden en zelf plaatsen. Ze kunnen die dan toepassen in allerlei conflictsituaties. Voorts vind je er ook een applicatie 'Schoolwerk'. "Het moet jongeren die kort geschorst zijn en taken moeten maken, helpen. Een begeleider of ouder kan dan gratis toegang vragen tot een grote verzameling met schoolvervangende opdrachten, strafwerkblaadjes die je kan afdrukken."

Wie echt voor lange tijd niet meer naar school mag, kan op de website ook nog een overzicht vinden van allerlei doe-opdrachten om zich overdag nuttig bezig te houden.

MEER INFO
info@sorrybox.be, de tool is gratis te gebruiken.

Slim kicken

De website Slim kicken richt zich op jongeren die liever geen blad voor de mond nemen en de dingen bij naam noemen. Meer specifiek wil de site jongeren met een verstandelijke handicap of verminderde verbale mogelijkheden doen nadenken over tabak-, alcohol- en cannabisgebruik. Vaak zijn die jongeren extra beïnvloedbaar en hebben ze nood aan een eenvoudige taal, herhaling, visuele ondersteuning van inhoud en persoonlijke 'vertaling' van situaties om de dingen te begrijpen.

De website zag het licht in 2014. "En we mogen toch wel van een succes spreken", zegt Evi Bogaerts van het CAD Limburg, vragende partij voor het opstarten van de site. "We horen vaak dat het een uitstekend middel is om dit thema bespreekbaar te maken. In de eerste plaats richten we ons op jongeren uit het buitengewoon onderwijs en begeleiders in de gehandicapsectoren. Voorheen merkten we dat informatie vaak te moeilijk is op informatieve sites over drugs, alcohol. Je moet echt veel meer op maat van de doelgroep werken. De teksten waren te complex, te lang. Met slimkicken.be hebben we aandacht voor concreet woordgebruik, korte zinnen, visuele ondersteuning. We geven dezelfde info, maar in klare taal."

GEbruik EN MISBRUIK

De website werkt met verschillende stappen. Bogaerts: "We vragen de jongeren eerst naar hun mening over het cannabis-, tabak- of alcoholgebruik van anderen om het uiteindelijk over hun eigen gebruik te hebben. Ze kunnen zelf surfen op de site, maar er zijn ook toepassingen waar een begeleider dat samen met een jongere doet." Het is te vroeg om al een uitgebreide

analyse te maken van de resultaten van de website, maar de signalen in het veld zijn positief, meent Bogaerts. "In de rubriek 'Kick in de kijker' geven we scholen en begeleiders uit de gehandicapsectoren de ruimte om voorbeelden van gezonde, drugvrije activiteiten met ons te delen. We nodigen hen uit om zelf te laten zien hoe zij slim kicken door een foto, verhaal of filmpje in te sturen. Op dit moment staat er een voorbeeld van een dagcentrum op, waar de bewoners een lekkere alcoholvrije cocktail maakten. "Hier hebben we nog werk aan de winkel", besefte Bogaerts. "We willen dat graag nog meer onder de aandacht brengen, meer inbreng van scholen en organisaties zelf krijgen."

Voorts wordt er ook aan gedacht om de website uit te breiden. Nu ligt de focus op alcohol, tabak en cannabis. "Ook gamen en medicatiegebruik mogen items worden", besluit Bogaerts. "En ook hier moet het verschil tussen gebruik en misbruik bespreekbaar worden. Dat kan in de toekomst nog aangevuld worden op de site." *

MEER INFO
www.slimkicken.be, 011 27 42 98

De redactie van St*rk dankt Davy Nijs, Teamleider van de Expertisecel Empowering People (UC Leuven-Limburg), voor de medewerking aan deze rubriek Mediawijsheid.

“Mijn sport mag meer in de spotlights staan”

Ciska Vermeulen (29) doet al sinds haar zevende aan dressuur. Zeven jaar geleden liep ze een zware blessure op aan haar linkerarm na een val van een paard. Ze vocht terug en werd op de jongste Paralympische Spelen in 2012 vierde in de discipline para-equestrian. “In 2016 wil ik er in Rio de Janeiro opnieuw bij zijn”, aldus de West-Vlaamse amazone.

TEKST ANN BRAECKMAN
FOTO MET DANK AAN PARANTEE

Ciska Vermeulen droomde van een carrière als professionele amazone, maar zag die droom in rook opgaan toen ze ten val kwam in november 2008. “Elk paard moet ooit een eerste keer bereden worden”, doet ze haar verhaal. “Ik wilde dat ook eens proberen, maar kwam zwaar ten val en sindsdien is een zenuw in mijn linkerarm verlamd. Zo kan ik mijn hand en vingers niet meer zelf omhoog brengen en heb ik krachtverlies in mijn arm.”

Een lange revalidatie drong zich op en pas een jaar later won haar liefde voor het paardrijden het van haar angst en reed ze opnieuw paard.

“Met behulp van een lusteugel”, legt ze uit. “Ik draag die aan mijn linkerhand, zonder zou ik de teugels verliezen en geen controle over het paard meer hebben.” Sindsdien ging het snel en in 2012 mocht ze naar de Paralympische Spelen

*ONVERWACHT. “Ik was door het dolle heen met mijn vierde plek op de Spelen.”

vader in ons tuinmeubelbedrijf. Hij doet de verkoop, ik de administratie. Gelukkig heb ik flexibele uren en kan ik mijn werk plannen in functie van mijn trainingen.”

VOLLE TRIBUNES

Alle opofferingen en trainingen leverden resultaat op. Ciska Vermeulen werd vierde op de Paralympische Spelen. “Helemaal onverwacht”, zegt ze. “Anderen zouden wellicht ontevreden zijn met een plekje net naast het podium, maar ik was door het dolle heen. Ik mikte op een plaats in de top zes, want minstens vier deelnemers staken er vooraf met kop en schouders boven uit. Een medaille was buiten bereik, maar ik werd toch nog vierde. Het was een unieke ervaring. In andere wedstrijden zijn we al blij als er 25 toeschouwers aanwezig zijn, op de Olympische Spelen zaten de tribunes vol. De sfeer was ongelooflijk.”

En dus wil Ciska Vermeulen er ook graag

bij zijn in 2016. “Dat is de ambitie”, klinkt het duidelijk. “Al wordt het niet evident. Ik moet me nog kwalificeren. In maart ben ik bevallen van een dochtertje, Juliette, en ik ben nog maar sinds kort opnieuw aan het trainen. We zijn met tien Belgische ruiters voor vier plaatsen op de Spelen. Ik moet nog tweemaal de limiet halen, daarvoor heb ik nog vier kansen in wedstrijden in 2016. Ik train hard en hoop dat doel te bereiken.”

De West-Vlaamse wil haar sport ook meer onder de aandacht brengen. “Ik engageer me via allerlei initiatieven”, zegt ze nog. “Zelf heb ik een lichte handicap en voor sommigen lijkt het misschien alsof iemand met een zware handicap deze sport niet kan beoefenen, maar dat is niet altijd juist. Werken met paarden kan heel ontspannend zijn. Mensen die kampen met spasmen bijvoorbeeld kunnen echt tot rust komen als ze bij paarden zijn. Mijn sport mag meer in de spotlights staan”, besluit ze. *

GELUKKIG KAN IK MIJN WERK PLANNEN IN FUNCTIE VAN MIJN TRAININGEN.

in Londen in het onderdeel para-equestrian. “Eigenlijk kan je dat vergelijken met gymnastiek, maar dan met paarden”, legt ze uit. “Ik train veel, minstens vijf, maar vaak zeven dagen per week, zo’n twee uur per dag. En daarnaast is er nog de verzorging van de paarden, die neemt toch al gauw zo’n anderhalf uur per dag in beslag. Voorts onderhoud ik mijn conditie door te lopen en aan fitness te doen. Ik ben zelfstandige en werk samen met mijn

INDIENEN PAB-KOSTEN ONLINE MOGELIJK

Het VAPH maakte werk van een snellere en eenvoudigere indiening en verwerking van de Persoonlijke-Assistentiebudgetkosten voor PAB-houders.

Op www.vaph.be gebruik je hiervoor de link ‘Mijn VAPH’ die terug te vinden is op de homepagina. Inloggen kan via kaartlezer en identiteitskaart. De algemene budgetgegevens zijn raadpleegbaar via het menu ‘Ondersteuning’, rubriek ‘PAB’. Als budgethouder kan je gerelateerde kosten online indienen en opvolgen of kosten zullen worden uitbetaald. Daarnaast vind je onder deze rubriek een overzicht van de betalingen, de geregistreerde overeenkomsten en brieven. Voor budgethouders die niet in de mogelijkheid zijn PAB-onkostenstaten en overeenkomsten online over te maken, blijft het opsturen van onkostenstaten via post of mail mogelijk.

Voor meer info: www.vaph.be

Nieuwe brochure VAPH

Alle huidige diensten en voorzieningen voor personen met een handicap worden in de toekomst, bij de start van de Persoonsvolgende Financiering, zorgaanbieders. De voorzieningen bereiden zich daar vandaag al op voor: zij worden nu omgevormd tot het Flexibel Aanbod Meerderjarigen (FAM) en de Multifunctionele Centra (MFC) voor minderjarigen. Dat betekent dat ze hun zorgaanbod al meer vraaggestuurd aanbieden.

Wat dit nu al betekent voor de gebruiker, heeft het VAPH gebundeld in zijn nieuwe brochure ‘Thuis wonen of in een voorziening? Wat is mogelijk?’

De brochure gaat dieper in op zowel het FAM als de MFC die nu al ondersteuning op maat voor personen met een handicap aanbieden. Zo krijgen gebruikers meer ruimte om te onderhandelen over welke ondersteuning gewenst is en waar en wanneer deze zal worden geboden. Er zijn meer combinatiemogelijkheden in de zorg en er is een vlottere omschakeling tussen diverse vormen van ondersteuning mogelijk. Bovendien kun je, bijvoorbeeld door zelf in te staan voor de eigen woon- en leefkosten, zelf beter bepalen waar en hoe je wilt wonen. Via de folder krijg je meer zicht op de vernieuwde mogelijkheden van ondersteuning en combinaties van zorgaanbieders, de aanvraagprocedure en de kosten die verbonden zijn aan begeleiding en opvang. Ook is er aandacht voor de procedures bij ongevallen, beroepsziekte of medische fouten.

SERVICE

Geschikt om te rijden?

Het Vlaams Patiëntenplatform vzw beantwoordde in de septemberversie van zijn newsletter ‘Samenspraak’ vragen over rijgeschiktheid.

Wie een geldig rijbewijs wil krijgen, moet uiteraard slagen voor een theoretisch examen over de verkeersregels en een praktisch rijvaardigheidsexamen met succes afleggen. Maar wil je een geldig rijbewijs halen, of een bestaand behouden,

dan dient er te worden voldaan aan de medische voorwaarden voor rijgeschiktheid. Sommige personen met een chronische ziekte of aandoening hebben bovendien een attest nodig dat aantoonde dat ze aan de medische voorwaarden voor rijgeschiktheid beantwoorden. Maar wie heeft dit rijgeschiktheidsattest nodig? Wat is de procedure om zo’n attest te krijgen? Hoe zit het met de combinatie geneesmiddelen en rijden? Welk effect heeft medische rijgeschiktheid op je autoverzekering? Waar kun je terecht als je een voertuig omwille van een handicap moet aanpassen? In dit themanummer over medische rijgeschiktheid wil de vzw antwoord bieden op deze en andere vragen van patiënten en hun omgeving. ‘Samenspraak’ geeft uitleg over het juridische kader en laat experts en patiënten aan het woord.

De newsletter kun je online nog nalezen op www.vlaamspatiëntenplatform.be bij publicaties.

Het VAPH zorgt voor personen met een handicap!

Bij het VAPH kunt u terecht indien u een tussenkomst voor de aankoop van een hulpmiddel wenst. Er zijn veel diverse hulpmiddelen waarvoor u bij het VAPH kunt aankloppen. Ook bij de aanpassing van uw woning of wagen helpt het VAPH u verder. U bent ook welkom bij het VAPH als u een Persoonlijke-Assistentiebudget wenst. Het VAPH financiert tal van voorzieningen voor personen met een handicap. Voor opvang en begeleiding, zowel bij u thuis als in een tehuis.

Kortom... het VAPH staat voor u klaar!
www.vaph.be

VRAAGJE VOOR HET VAPH?

www.vaph.be
☎ 02 225 85 97

Provinciale Afdelingen
(voor vragen over uw persoonlijk dossier)

Prov. Afd. Antwerpen
Potvlietlaan 5
2600 Berchem
☎ 03 270 34 40
☎ 03 270 34 41
antwerpen@vaph.be

Prov. Afd. Vlaams-Brabant
Vlaams Administratief Centrum
Diestsepoort 6/57
3000 Leuven
☎ 016 31 12 11
☎ 016 31 12 29
leuven@vaph.be

Prov. Afd. Limburg
Ilgatlaan 7
3500 Hasselt
☎ 011 27 43 54
☎ 011 28 51 09
hasselt@vaph.be

Prov. Afd. Oost-Vlaanderen
Vlaams Administratief Centrum
Koningin Maria Hendrikaplein 70
bus 51, 9000 Gent
☎ 09 269 23 11
☎ 09 269 23 39
gent@vaph.be

Prov. Afd. West-Vlaanderen
Vlaams Administratief Centrum
Koning Albert I-laan 1/2 bus 55,
8200 Brugge
☎ 050 40 67 11
☎ 050 39 36 80
brugge@vaph.be

Antennepunt Brussel
Vlaams Agentschap voor
Personen met een Handicap
(VAPH)
Sterrenkundelaan 30 -
lokaal 004, 1210 Brussel
☎ 02 225 84 62
☎ 02 225 84 05
brussel@vaph.be

Open op maandag en
woensdag van 9.15 tot
12.15 uur en van 14 tot 16 uur
(in juli en augustus enkel
op woensdag)